

Przegląd orzeczeń i interpretacji podatkowych

1. Podatek dochodowy od osób prawnych

1.1 Nabycie licencji do programu komputerowego od portugalskiego kontrahenta nie jest opodatkowane podatkiem u źródła – interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 2 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.32.2021.2.AH

1.2 TSUE: stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej wymaga stałej obecności zasobów ludzkich i technicznych, sygn.: C-931/19

1.3 TSUE: Usługa coachingu żywieniowego jest odrębną usługą na gruncie przepisów VAT i nie korzysta ze zwolnienia przedmiotowego dla transakcji świadczenia opieki medycznej w ramach zawodów medycznych i paramedycznych – sygn.: C-581/19

1.4 VAT naliczony za usługi badania rynku podlega odliczeniu nawet jeżeli planowana inwestycja finalnie nie doszła do skutku – sygn.: C-42/19

1.5 Polska przygotowuje przepisy dotyczące grupy VAT

1.6 Nowe wymogi dla podatników nie posiadających na terytorium Portugalii stałego miejsca prowadzenia działalności dla celów VAT

1.7 Portugalia: Nowe wymogi dla e-faktur

2

2

3

4

4

5

6

6

1. Podatek dochodowy od osób prawnych

1.1

Nabycie licencji do programu komputerowego od portugalskiego kontrahenta nie jest opodatkowane podatkiem u źródła – interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 2 kwietnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.32.2021.2.AH

Polska spółka akcyjna, będąca czynnym podatnikiem VAT, prowadziła działalność w zakresie tworzenia oprogramowania komputerowego. W ramach tej działalności, spółka nabywała od podmiotów z siedzibą m.in. w Portugalii, licencje na wykorzystywanie na użytek własny oprogramowania komputerowego (tzw. licencje użytkownika końcowego). Zgodnie z postanowieniami licencyjnymi, polska spółka mogła korzystać z oprogramowania wyłącznie w sposób zgodny z jego funkcją i przeznaczeniem. W ramach licencji, spółka nie miała prawa do udzielenia sublicencji innym podmiotom, ani do dokonywania zmian w oprogramowaniu.

Spółka zapytała Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, czy wypłaty dokonywane na rzecz portugalskiego kontrahenta za korzystanie z przedmiotowego oprogramowania powinny być uznawane za należności licencyjne i w związku z tym podlegać na terytorium RP opodatkowaniu podatkiem u źródła.

Organ potwierdził stanowisko polskiej spółki, zgodnie z którym wypłaty za korzystanie z oprogramowania komputerowego dokonywane na rzecz portugalskiego kontrahenta nie kwalifikują się do opłat i należności licencyjnych, o których mowa w art. 12 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania pomiędzy Polską a Portugaliją. Zgodnie z komentarzem do art. 12 konwencji modelowej OECD, program komputerowy może być traktowany jako utwór literacki, artystyczny lub naukowy, o ile ustawodawstwo krajowe nie stanowi inaczej. Wykorzystywanie programów komputerowych wyłącznie dla własnych potrzeb nie stanowi jednak należności licencyjnej. Z należnością licencyjną, w przypadku opłat za programy komputerowe, mamy do czynienia tylko wtedy, gdy autor oprogramowania, ceduje część swoich praw na osobę trzecią w celu umożliwienia jej dalszego opracowania lub w celu eksploatacji handlowej samego oprogramowania. W związku z tym Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał, że płatności na rzecz portugalskiego kontrahenta nie podlegają podatkowi u źródła na terytorium RP.

Payments made by the Polish company to its Portuguese counterparty for licensing computer software are not subject to the Polish withholding tax on royalties – tax ruling as of 2 April 2021, case no. 0111-KDIB2-1.4010.32.2021.2.AH

Polish joint-stock company (active VAT taxpayer) carried out a software development activity. Acting in the course of its business, the company purchased from its counterparty seated in Portugal a license for use of computer software. The software was later used by the company solely for its own purpose. According to the end-user license agreement, the Polish company was entitled to use purchased software in line with its features and purpose. Polish company had no right to sub-license the software to third parties and making any changes in the code.

The company asked Polish tax authority (Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej), whether the payments made to the Portuguese counterparty for licensing computer software come into the scope of article 12 of the Convention between the Republic of Poland and the Portuguese Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (i.e. income from royalties), and therefore should be subject to the Polish withholding tax.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej issued a tax ruling, according to which payments made by the Polish company to its Portuguese counterparty for licensing computer software do not come into the scope of article 12 of the Convention. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej justified its position by referring to the Commentary to the OECD Model Tax Convention. In accordance with point 14.2 to the commentary on article 12 of the OECD Model Tax Convention, the ease of reproducing computer programs has resulted in distribution arrangements in which the transferee obtains rights to make multiple copies of the program for operation only within its own business. Such arrangements are commonly referred to as "site licenses", "enterprise licenses", or "network licenses". Although these arrangements permit the making of multiple copies of the program, such rights are generally limited to those necessary for the purpose of enabling the operation of the program on the licensee's computers or network, and reproduction for any other purpose is not permitted under the license. Payments under such arrangements will in most cases be dealt with as business profits in accordance with Article 7, not with Article 12. Therefore according to the tax ruling payments made by the Polish company to its Portuguese counterparty do not fall into the scope of article 12 and therefore are not subject to the Polish withholding tax on royalties arisen in Poland.

1.2

Stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej wymaga stałej obecności zasobów ludzkich i technicznych – wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sygn.: C-931/19

Zarządzająca nieruchomościami spółka Titanium z siedzibą w Jersey, oddała w najem dwóm austriackim przedsiębiorcom, znajdującą się w Wiedniu nieruchomość której była właścicielem. Spółka poddała outsourcingowi zadania związane z bieżącym zarządzaniem nieruchomością. Titanium zachowała jednak uprawnienia decyzyjne do zawierania i rozwiązywania umów najmu, określania ich warunków ekonomicznych i prawnych, dokonywania inwestycji i napraw oraz organizacji ich finansowania. Spółka uznała, że nie jest zobowiązana do zapłaty VAT z tytułu świadczenia usługi w postaci najmu nieruchomości z uwagi na fakt, że nie posiada na terytorium Austrii swojego personelu. Austriackie organy podatkowe nie podzieliły stanowiska spółki i nałożyły na nią obowiązek zapłaty podatku VAT za cały okres najmu tej nieruchomości. Rozstrzygając spór, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że pojęcie „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej” wymaga stałej obecności zasobów ludzkich i technicznych niezbędnych do świadczenia określonych usług. W ocenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej stałe miejsce prowadzenia działalności wymaga wystarczającego stopnia trwałości oraz struktury, która z punktu widzenia zasobów ludzkich i technicznych jest w stanie umożliwić samodzielne świadczenie rozpatrywanych usług. Struktura pozbawiona własnego personelu nie może mieścić się w zakresie pojęcia „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej”. Z orzeczenia wynika, że wynajmowana w państwie członkowskim nieruchomość nie stanowi stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w sytuacji gdy właściciel tej nieruchomości nie posiada własnego personelu do świadczenia usług związanych z najmem.

Fixed establishment implies the permanent presence of both the human and technical resources – ECJ, C-931/19

Titanium, a company registered and managed from Jersey whose corporate purpose is property management let a property in Vienna owned by that company to two Austrian traders. The company outsourced the day-to-day property management to an Austrian real estate agent. Titanium retained crucial decision-making power (among others: to enter into and terminate leases and to determine the economic and legal conditions of the tenancy agreements) but did not have any staff of its own in Austria. The company took a view that it was not liable to pay VAT in respect of its activity, on the ground that it did not have a permanent establishment in Austria. Austrian tax authorities, on the other hand, held that property that was rented out constituted a permanent establishment. As a consequence Austrian authorities determined an amount of VAT chargeable to the company. European Court of Justice explained that the concept of „fixed establishment” implies a minimum degree of stability derived from the permanent presence of both the human and technical resources necessary for the provision of given services. In ECJ view, a structure without its own staff cannot fall within the scope of the concept of a „fixed establishment”. Consequently, ECJ held that a property that is let in a Member State in the circumstance where the owner of that property does not have his or her own staff to perform services relating to the letting does not constitute a fixed establishment.

1.3

Usługa doradztwa żywieniowego nie korzysta ze zwolnienia przedmiotowego w VAT dla transakcji świadczenia opieki medycznej – Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, sygn.: C-581/19

Frenetikexito, portugalska spółka prawa handlowego, prowadziła działalność związaną z utrzymaniem i poprawą kondycji fizycznej oraz działalność promującą i wspierającą zdrowie (taką jak coaching i doradztwo żywieniowe oraz ocena kondycji fizycznej). W ramach swojej działalności spółka oferowała zarówno usługi związane z poprawą kondycji fizycznej, jak również usługi doradztwa żywieniowego. Wystawiając faktury spółka dokonywała rozróżnienia pomiędzy płatnościami za usługi związane z utrzymaniem i poprawą kondycji fizycznej oraz płatnościami za usługi coachingu żywieniowego. Do opłat pobieranych za coaching żywieniowy spółka nie doliczała VAT. Frenetikexito twierdziła, że tego rodzaju usługi są zwolnione z opodatkowania na podstawie przepisów Dyrektywy VAT. Portugalskie organy skarbowe zakwestionowały wskazany wyżej sposób rozliczania podatku VAT. Stwierdziły że świadczenie usługi coachingowej miało charakter pomocniczy w stosunku do świadczenia usług związanych z utrzymaniem i poprawą kondycji fizycznej i nałożyły na spółkę obowiązek zapłaty VAT wraz z należnymi odsetkami. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazał, że usług doradztwa żywieniowego nie można przyporządkować do podlegających zwolnieniu z VAT świadczeń opieki medycznej, czym potwierdził że spółka Frenetikexito nie miała prawa do zastosowania zwolnienia z VAT w tym zakresie. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie zgodził się jednak z portugalskimi organami skarbowymi, że usługi doradztwa żywieniowego są świadczeniem pomocniczym w stosunku do usług związanych z utrzymaniem i poprawą kondycji zdrowia, wskazując że usługi doradztwa powinny podlegać odrębnej stawce VAT.

Nutrition monitoring services cannot be deemed to be a provision of medical care and therefore are not exempted from VAT – ECJ C-581/19

Frenetikexito, a Portuguese commercial company managed and operated physical well-being and fitness activities and activities promoting and supporting human health. Within the framework of their operations, the company offered both well-being and fitness services and nutrition monitoring services. Frenetikexito made a distinction between these two services for VAT purposes. The company did not charge VAT on nutrition monitoring services. In the company view these services were exempt from VAT. Portuguese tax authorities challenged that position. In their view, nutrition monitoring services were auxiliary to the well-being and fitness services. Portuguese tax authorities held that for VAT purposes nutrition monitoring services should be treated the same way as well-being and fitness services. As a consequence, the tax authorities issued an additional tax assessment plus the corresponding compensatory interest. ECJ agreed with tax authorities insofar as nutrition monitoring services are not exempted from VAT. ECJ held that those kind of services, although may prevent certain conditions such as obesity, cannot be deemed to be a provision of medical care. Thus nutrition monitoring services should be subject to VAT. ECJ did not agree with Portuguese tax authorities position, that nutrition monitoring services should be treated the same way as well-being and fitness services – according to the ECJ, nutrition monitoring services should be treated as different services and thus be subject to different tax rate.

1.4

VAT naliczony za usługi badania rynku podlega odliczeniu nawet jeżeli planowana inwestycja finalnie nie doszła do skutku – Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej sygn.: C-42/19

Portugalska spółka holdingowa Sonaecom prowadziła działalność w zakresie zarządzania i strategicznej koordynacji przedsiębiorstw działających na rynkach telekomunikacji, mediów, oprogramowania i integracji systemów. Działalność spółki polegała na nabywaniu, posiadaniu i zarządzaniu udziałami. W ramach swojej działalności spółka Sonaecom nabyła zewnętrzne usługi doradcze badania rynku pod kątem nabycia udziałów w operatorze telekomunikacyjnym Cabovisão. Spółka Sonaecom miała zamiar prowadzić działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu na rzecz Cabovisão usług

zarządzania. Ostatecznie jednak nie doszło do nabycia przedmiotowych udziałów. W tym samym roku spółka Sonaecom odliczyła w całości od swojego VAT należnego kwotę VAT naliczonego w związku z nabytymi usługami badania rynku. W następstwie kontroli organ skarbowy zakwestionował odliczenie VAT, uznając że nabycie usług nie miało na celu przeprowadzenia transakcji objętych podatkiem VAT należnym. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej opierając się o zasadę neutralności podatku VAT, stwierdził, że koszty związane z nabyciem udziałów lub akcji w spółkach zależnych poniesione przez spółkę holdingową biorącą udział w zarządzaniu tymi spółkami, powinny być uważane za należące do kosztów ogólnych tej spółki holdingowej. W związku z tym w ocenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, kwota VAT naliczonego w związku z nabyciem usług badania rynku powinna podlegać pełnemu odliczeniu przez Sonaecom od kwoty jej podatku VAT należnego.

VAT paid on market study services regarding potential investment can be deducted even if finally the investment had not taken place – ECJ, C-42/19

Sonaecom - a Portuguese holding company, provided strategic management and coordination services to companies operating in the telecommunications, media, software, and systems integration markets. The company's business activity consisted of acquiring, holding, and managing shareholdings. In the course of its business, Sonaecom purchased external consultancy services in the form of a market study with a view to acquiring shares in the telecommunications operator Cabovisão. Sonaecom intended to carry out the economic activity of providing Cabovisão with management services subject to VAT. The share acquisition did not ultimately materialize. In the same tax year, Sonaecom deducted in full from the VAT payable the corresponding amounts of input VAT paid in relation to the market study services. Portuguese tax authorities challenged the deduction made by the company. Authorities took the view that the purpose of purchasing market study services was not to carry out taxed output transactions. ECJ referred to the principle of VAT neutrality and stated that the expenditure connected with the acquisition of shareholdings in subsidiaries incurred by a holding company that involves itself in their management and which, on that basis, carries out an economic activity must be regarded as belonging to its general costs and the VAT paid on that expenditure must, in principle, be deducted in full.

1.5

Polska przygotowuje przepisy dotyczące grupy VAT

Polska jako 19 kraj UE wprowadza do swojego systemu podatkowego regulacje dotyczące grupy VAT. Jest to rozwiązanie umożliwiające rozliczenia wewnątrz grup kapitałowych bez konieczności

odprowadzania podatku VAT. Projekt jest obecnie w fazie prekonsultacji. Możliwość wprowadzenia takiej instytucji przez państwa członkowskie UE przewiduje art. 11 Dyrektywy 112 (Dyrektywy VAT), zgodnie z którym po konsultacji z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej (zwanym dalej "Komitetem ds. VAT"), każde państwo członkowskie może uznać za jednego podatnika osoby mające siedzibę na terytorium tego samego państwa członkowskiego, które będąc niezależnymi pod względem prawnym, są ściśle powiązane pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym. Ministerstwo Finansów zapowiada, że przepisy dotyczące grup VAT zaczną obowiązywać w Polsce na początku 2022 r.

Poland in the course of introducing VAT Group regulations

Poland, as the 19th country in the EU, is on the course of introducing VAT grouping regulations into its legal system. The VAT group is a significant simplification of settlements between related entities and a significant financial benefit for enterprises. This solution will allow VAT-free cash settlements within capital groups. Currently, the draft bill is in the consultations (early stage of legislative process). The VAT grouping provisions derive from EU law. According to article 11 of VAT Directive, after consulting the advisory committee on value added tax (hereafter, the 'VAT Committee'), each Member State may regard as a single taxable person any persons established in the territory of that Member State who, while legally independent, are closely bound to one another by financial, economic and organizational links. VAT grouping regulations are intended to enter into the force in 2022.

1.6

Nowe wymagania dla podatników nie posiadających na terytorium Portugalii stałego miejsca prowadzenia działalności dla celów VAT

Portugalska administracja podatkowa wydała wytyczne zgodnie z którymi podatnicy nie posiadający na terytorium Portugalii swojej siedziby, ale zarejestrowani w tym kraju do celów VAT, będą zobowiązani przy wystawianiu faktur VAT oraz innych istotnych dokumentów podatkowych, do korzystania z oprogramowania autoryzowanego przez portugalskie organy skarbowe. Obowiązek ten będzie dotyczył podatników których obroty za 2020 r. przekroczyły kwotę 50 000 euro. Przepisy mają zacząć obowiązywać od 1 lipca 2021 r. Lista autoryzowanych programów została opublikowana na oficjalnej stronie internetowej portugalskiej administracji podatkowej.

Portugal nonresidents have to use authorised software to issue VAT invoices

The Portuguese Tax Administration has issued an official statement according to which taxable persons who are not resident in the national territory but who are registered for value added tax (VAT), are required to exclusively use software programs previously certified by the Portuguese Tax Authorities for issuing invoices and other relevant tax documents. This measure will apply to taxable persons whose turnover exceeded €50,000 in the calendar year 2020 (or if they have been trading for less than a calendar year if their annualized turnover for that period exceeds €50,000). The effective date of this requirement is 1 July 2021. The list of certified versions of invoicing programs has been published on the Portuguese Tax Administration's official website.

1.7

Portugalia: Nowe wymagania dla e-faktur

18 maja 2021 r. Portugalska administracja skarbowa wydała nowe wytyczne dotyczące faktur VAT wystawianych na terytorium Portugalii. Zgodnie z nowymi wymogami, podatnicy VAT wystawiający faktury będą musieli umieścić na nich kody ATCUD oraz QR. Wymóg ten będzie obejmował wszystkich wystawców faktur elektronicznych. Nowe przepisy mają wejść w życie od stycznia 2022 r.

Portugal: Essential elements of VAT electronic invoices

The Portuguese Tax Authority announced a new requirement regarding VAT invoices issued in Portugal. According to the statement, issuers will have to include a unique document code ATCUD (Sequential Number Validation Code) and a two-dimensional bar code (QR code) in invoices and relevant tax documents. The change affects all electronic invoice issuers in Portugal, who will have to adapt their invoicing systems to the new government requirements. New rules enter into force on January 2022.